

BIBL

Veg og Virke

Nr. 3 1993 21. årgang

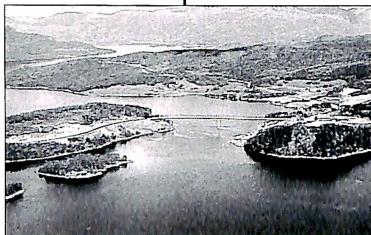
Bedriftsblad for
Statens vegvesen Møre og Romsdal

VEGDIREKTORATET
30 JULI 1993
BIBLIOTEKET

Statens vegvesen
Møre og Romsdal

INNHOLD

PROFILAR

30 år på anlegg	18
-----------------------	----

VEGNYTT

Langtidsplan 1994 – 97.....	3
NVVP 1994 – 1997	4
Langtidsplan for fylkesvegar	7
Eiksundsambandet	16
Siste nytt på stikningsfronten	17
Valsøyfjordprosjektet åpnet.....	12-13

BILTILSYNET

Vi måler avstander	10
Sikkerhetskontroll.....	11
Ulovlig med kufanger	17
Ny løft i Kristiansund	14

LABORATORIET

Sjøboring, en spesialitet.....	9
--------------------------------	---

BRU- OG FERJEKAISEKSJONEN

Forsker og utvikler bruvedlikeholdet	15
Vi bygde Svensby ferjekai.....	20

VI BESØKTE LILLEHAMMER

.....	21
-------	----

PERSONALIA	8
------------------	---

KJØP EN DRESS, DA VEL.....	14
----------------------------	----

BEDRIFTSIDRETT	19
----------------------	----

KRYSSORD.....	22-23
---------------	-------

SISTE SIDE

Nytt frå Møre og Romsdal.....	24
-------------------------------	----

Redaktør: Wiggo Kanck
Redaksjonssekretær: Palma Pladsen

Redaksjonsutvalg: Ottar Brudeseth, drift,
Sverre Digernes, driftsavdelinga,
Terje Haug, administrasjonsavdelinga,
Berit Ingebrigtsen, planavdelinga.

Utgitt av: Statens vegvesen Møre og Romsdal,
Fylkeshuset, 6400 Molde
Telefon: 072 58 000 Telefax: 072 58 328

Opplag: 2200

Etter ønskje frå vegsjef E. Vollset vert side 3 stilt til disposisjon for ansatte i Statens vegvesen Møre og Romsdal.
Om ikkje anna er gjeve opp, er teksta laga av redaktøren.
Ettertrykk vert anbefalt, men angi kjelde. Personlege meiningsytringar gjer nødvendigvis ikkje greie for etatens offisielle haldningar.

Framsida: Valsøyfjordprosjektet.
Foto: Statens vegvesen Møre og Romsdal
Deadline for neste nr. er 19. august 1993.
Sats og trykk: EKH trykk, Molde. Telefon: 072 11 133

LANGTIDSPLANAR 1994-97

I løpet av juni i år var to viktige saker for verksemda vår dei nærmeste åra oppe til politisk behandling. Den 9. juni vedtok fylkestinget langtidsplan for fylkesvegar 1994-97, og ei veke seinare var Norsk veg- og vegtrafikkplan 1994-97 oppe til behandling i Stortinget.

LANGTIDSPLAN FOR FYLKESVEGAR

Samferdselsutvalet i fylket drøfta denne saka i fleire møte for å kome fram til ein så riktig investeringsprofil som mogleg. Det var klart at det ville bli knapt om midlar og det var viktig å bruke dei slik at nytteeffekten vart størst mogleg. Samferdselsutvalet meinte vi burde basere oss på investeringsramme om lag som i perioden 1990-93. Under den seinare behandling i fylkesutval og til sist i fylkestinget, vart ramma redusert og enda opp med 98,5 mill. kroner for heile perioden. Dette svarar til om lag 25 mill. kroner kvart år i perioden frå fylkeskommunen si side.

I tillegg til dette kan vi rekne med eit tilskot frå staten på om lag 16 mill. kroner kvart år, slik at det samla vert vel 40 mill. kroner årleg. Av desse løvingane vil om lag 2/3 gå til forsterking til 10 tonns aksellast på dei viktigaste fylkesvegane som fyller føresetnadene for statstilskot.

For tiltak på den meir sekundære delen av fylkesvegnettet vert det berre svært små beløp. Det er elles sett av mindre beløp til gang-/sykkelvegar og trafikktryggingstiltak. Vi må såleis innstille oss på mindre anleggsverksemd i fylkesvegsektoren dei nærmaste åra.

Det som endå verre er, er dei alt for knappe løvingane til vedlikehald av fylkesvegnettet. Her har vi trass trafikkauke og større slitasje ved auka aksellast, hatt ein realnedgang på om lag 20 % sidan 1986. Løvingane er no så knappe at vi slit på vegkapitalen. Det kan ikkje gå i mange år før det gir synlege negative resultat. Aller mest påtrengjande no er behovet for å få gjort noko med dei store skadene vi har fått på betongbruene som følgje av

saltinnntrenging. Her kan det gå mot krise om vi ikkje maktar å følgje opp med utbetringstiltak. Dersom det ikkje vert mogleg å få auka vedlikehaldsbudsjettet i åra som kjem, kan vi bli tvinga til å foreslå bruk av dei knappe investeringsmidlane til opprusting av bruene.

Dei knappe vedlikehaldsløyvingane gir også for låg fornyingstakt av faste dekker, vedlikehald av grusvegane og tilgrøfter og stikkrenner m.v.

I det heile ser det ikkje lyst ut når vi tenkjer på alle påtrengjande oppgåverne i fylkesvegsektoren. Men vi må også sjå dette som ei stor utfordring i det vi legg stor omtanke og arbeid i å planleggje alt arbeid og alle tiltak i såvel anlegg som vedlikehald slik at kvar krone gir maksimal utteljing.

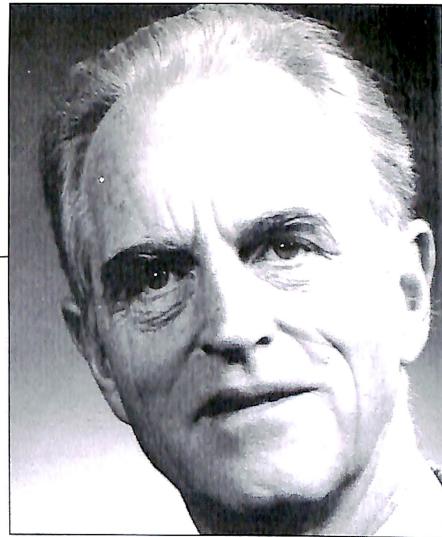
NORSK VEG- OG VEGTRAFIKK-PLAN 1994-97

Vårt forslag for perioden vart drøfta fleire gonger i samferdselsutvalet før fylkestinget ga si tilråding i juni i fjor. Under heile denne prosessen låg det til grunn ei planleggingsramme på om lag 800 mill. kroner.

Fylkestinget slutta seg med berre nokre få flyttingar av småbeløp til vegsjefen sitt forslag.

Men eitt av forslaga frå fylkestinget, løying av 10 mill. kroner til oppstart av Eiksundsambandet, ville få så store konsekvensar i den etterfølgjande planperiode 1998-2001 at vegsjefen ikkje fann det riktig. Det er nemleg også så store andre bindingar i same periode, med innfartsveg til Ålesund som den største, at det ville bli for lite att til ombygging og forsterking av eksisterande vegnett med oppstart av eit nytt storprosjekt i tillegg. I den samanheng er det nok å minne om at vi enno har over 100 km av riksvegane med grusdekke, jumboplass på landsbasis.

Vidare har vi omfattande rassikringsoppgåver, vegar med dårlig geometrisk standard og liten bereevne og

E. Vollset

stort behov for gang- og sykkelvegar m.v.

Men det er klart at etter at vegplanrama gjennom Stortingsmeldinga om Norsk veg- og vegtrafikkplan 1994-97 er auka frå 800 mill. kroner til 900 mill. kroner og ved seinare behandling i Samferdselskomitéen og Stortinget er komen opp på 932 mill. kroner, er situasjonen endra med større opning og høve til oppstart av nye storprosjekt.

Oppstart av Eiksundsambandet i slutten av perioden 1994-97 inneber at anlegget må fullfinansierast i perioden 1998-2001. Og vi må kunne rekne med at denne bindinga vert følgd opp med tilsvarande større løvingar slik at alle påtrengjande oppgåver på eksisterande vegnett ikkje må "leggjast på is".

Samferdselskomitéen har i si behandling av Stortingsmeldinga om vegplanen mellom anna bede om at det vert halde fram med planlegginga av Lepsøybrua/Nordøyvegen og Todalsfjordprosjektet.

Det er rimeleg å tru at dette har skapt store forventningar og optimisme i dei distrikta der desse prosjekta ligg. Eg vonar dei ikkje vert vonbrotne. Dette er gode og viktige prosjekt. Men dersom det skal finnast plass til løvingar på denne sida av århundreskiftet, må riksvegløyvingane til fylket opp på eit langt høgare nivå.

Når det elles gjeld samferdselskomitéen si behandling av vegplanen, må det kunne konstaterast at lokale delegasjoner frå fleire område i fylket synest å ha hatt betydeleg gjennomslagskraft.

E. Vollset

NORSK VEG- OG VEGTRAFIKKPLAN 1994-97

Etter drøftingar i Stortinget av Norsk veg- og vegtrafikkplan 1994-97 har Møre og Romsdal fått ei økonomisk ramme på 932 mill. 1993-kr. Planleggingsramma som Vegdirektoratet gav for utarbeiding av forslaget vårt til NVVP, var 770 mill. 1991-kr (tilsvrar ca. 800 mill. 1993-kr). I Stortingsmelding nr. 34 vart beløpet auka til 900 mill. kr.

Vi er sjølv sagt svært takknemlege for denne auken i ramma til veginvesteringar i perioden 1994-97.

Konsekvensen av investeringsplanen er at det trengst ca. 600 mill. kr i 1998-2001 til å fullføre tre prosjekt som er i gang i 1997. (Riksveg 653 Eiksundsambandet, riksveg 1/riksveg 9 Spjelkavika og riksveg 62 Øksendalstunnelen.) Med ei økonomisk ramme på ca. 900 mill. kr i denne perioden blir det svært små midlar til andre heilt nødvendige tiltak både på stamvegnettet og andre viktige riksvegruter i fylket. Dette vil vere svært uheldig m.a. for dei mange transportane med vogntog til og frå fylket.

I Stortingsmeldinga er det sett av for små midlar til å oppretthalde dagens vedlikehaldsstandard på riksvegnettet. Sjølv om totalbeløpet enno ikkje er fordelt på fylka, kan det vere grunn til å frykte at det også i Møre og Romsdal blir dårlegare vedlikehald av riksvegnettet i 1994-97.

	Løyvd 1990-93	St.meld. forslag 1994-97	Vegdir. forslag 1994-97
Vegadministrasjon	5 847	5 800	5 800
Drift av staten sine vinar	14 634	15 550	17 100
Staten sine veganlegg	17 806	17 200	15 650
Tilskott fylkesvegar	1 028	1 050	1 050
Sum	39 315	39 600	39 600
Bompengar m.v.	7 200	4 200	4 200

Dette viser at departementet har redusert investeringane med 606 mill. kr frå 1990-93 til 1994-97, som tilsvrar ein reduksjon på 3,4 %.

Investeringsplanen fører til at det i perioden 1998-2001 trengst 7,1 mrd. kr til å fullføre prosjekt som er i gang i 1997.

Økonomiske rammer 1994-97 for heile landet

Norsk veg- og vegtrafikkplan (tidlegare Norsk vegplan) har alltid vore bygd på økonomiske rammer. Dermed har Stortingsmeldingane om NVVP vorte realistiske planar som blir lagt til grunn for dei årlege statsbudsjetta.

Redusert vedlikehaldsstandard

Vegdirektoratet har tilrådd eit noko høgare nivå og ei anna fordeling av ramma til vegføremål enn departementet har lagt til grunn. Innafor ramma på 39,6 mrd. kr har

Vegdirektoratet rådd til at den felles ramma til vedlikehald og ferjer bør vere minst 17,1 mrd. kr, og at investeringsramma blir tilsvarande mindre. Vegdirektoratet meiner dette er nødvendig for å oppretthalde ferjetilbodet og vegstandarden, innfri aksellastmålsetjinga, sikre tilstrekkeleg bruvedlikehald og ta seg av nye oppgåver (m.a. miljøomsyn) innan vedlikehaldet. Det vil også bli auke i kostnaden pga. lengre veglengde og større trafikk.

Konsekvensane av for små midlar til vedlikehald kan bli dårlegare vegdekke og dermed auke i kjøre- og tidskostnader for trafikantane. Dessutan kan det bli fleire ulykker.

Midlane til vegvedlikehald er enno ikkje fordelte på fylka.

Investeringsnivået i Møre og Romsdal

I Stortingsmeldinga er det lagt til grunn at fylket vårt skal få 900 mill. 1993-kr i 1994-97. I 1990-93 har vi hittil fått (i 1993-kr):

Ordinære investeringsmidlar	807 mill. kr
Sysselsetningsmidlar	93 mill. kr
Andre riksvegmidlar	137 mill. kr
	1037 mill. kr

Fordeling av investeringsmidlane:

	Vegkontoret sitt forslag til NVVP ¹⁾	Stortingsmeld.
Stamvegar	168	168
Andre riksvegar	430	543
Andre tiltak	204	189
	802	900

1) Basert på økonomisk planleggingsramme 770 mill. 1991-kr som Vegdirektoratet gav.

Samferdselskomitéen i Stortinget har i si behandling av Stortingsmelding nr. 34 om Norsk veg- og vegtrafikkplan 1994-97 gitt desse merknadene når det gjeld Møre og Romsdal:

Komitéen vil be om at planlegging av Lepsøybrua/Nordøyvegen og Todalsfjordprosjektet blir følgd opp.

- Komitéen vil be om at det blir sett av 20 mill. kr til opprusting av fylkesvegen til Todalen. Komitéen ber departementet vurdere ei omklassifisering av denne vegen til riksveg.
- Komitéen vil be om at riksveg 650 Sjøholt og Stordal og riksveg 661 i Haram kommune blir tilført 8 mill. kr og 4 mill. kr til opprusting.
- Komitéen sitt fleirtal sluttar seg til prioriteringa av Eiksundsambandet.

Dermed har komitéen auka investeringsbeløpet i Stortingsmeldinga frå 900 mill. kr til 932 mill. kr. Auken som komitéen har gjort både her i fylket og i andre fylke skal dekkjast ved å redusere administrasjonsbudsjettet.

Det blir no spanande å sjå i kor stor grad det blir økonomisk mogleg å følgje opp NVVP i dei årlege budsjetta.

Møre og Romsdal sin del av den økonomiske ramma som er fylkesfordelt blir i følgje stortingsmeldinga 5,3 %. Denne fordelinga har utvikla seg slik:

PERIODE	1970-73	1974-77	1978-81	1982-85	1986-89	1990-93	1994-97
Prosentdel	6,3	6,6	6,7	6,7	5,8	5,9	5,3

Prosjekt som er venta løying i 1994-97

Etter behandlinga i Stortinget har desse prosjekta fått midlar i NVVP 1994-97 (beløp i mill. kr i parantes):

Stamvegar (totalt 168 mill. kr)

Rv 1: Bjørkedalen (7), Kile (4), Bergehalsen-Sør Vartdal (14), Solevågseidet (36), Blindheim-Spelkavik-Lerstad (52 av totalt behov 310), Digernes-Svorta (16), Valle-Håhjem (17).

Rv 9: Veblungsnes (11,5), Innfjorden-Søviknes (10,5).

Andre riksvegar (totalt 543 mill. kr + 32 mill. kr som er påplussa av samferdselskomitéen i Stortinget)

Strekningsfordelt i Stortingsmeldinga/komitéinnstillinga (400 mill. kr):

- Krifast (80).
- Rv 1 Remmem-Vestnes bru (45).
- Rv 62 Grytnes-Usma (4), Øksendal-Storvika (61).
- Rv 680 Linvåg-Leira (4), Aursundprosjektet (104).
- Rv 653 Eiksundsambandet (50 av totalt 450, bompengar dekkjer 125-150).
- Fylkesveg til Todalen (20).
- Rv 650 Stordal-Sjøholt (8).

– Rv 661 Haram (Hofset) (4).

– Rv 60 Hellesylt og

– Rv 63 Geiranger (20).

Ikkje strekningsfordelt (175 mill. kr), og der reknar vi med at desse prosjekta er med:

- Rv 60 Magerholm fk. (16) og Tronstad (11).
- Rv 61 Hareid fk. (3), Årvik fk. (3).
- Rv 63 Oppland grense-Eidsdal (15), Linge-Sogge (20).
- Rv 64 Sylte-Vevang (24).
- Rv 651 Volda (3).
- Rv 652 Voldshammaren (11).
- Rv 653 Rjånes fk. (6) (som følgje av Eiksundprosjektet blir det inga investering?)
- Rv 654 Straumsstraumen (16).
- Rv 655 Lekneset fk. (4).
- Rv 659 Myklebust fk. (3).
- Rv 665 Lundbakken-Aspås (22).
- Rv 670 Røkkum fk. (9).
- Fylkesveg Horsgård-Buvik (5).

Andre tiltak (189 mill. kr)

- Gang-/sykkelvegar (45)
 - Trafikksikringstiltak (54)
 - Kollektivtrafikktiltak (4)
 - Miljøtiltak (16)
 - Anna (70)
 - * planlegging 27
 - * mindre utbetringer
 - * servicetiltak (m.a. rastepllassar)
- } 43

Til disposisjon (burde vore 14-18 mill. kr) (0).

Gang-/sykkelvegar

Staten tek det fulle ansvar for bygging medrekna grunnerverv frå 1. januar 1994. Staten tek over ansvaret for vedlikehald frå 1. januar 1995. Før den tid skal det skje ei omklassifisering av gang-/sykkelvegane og staten må overta grunnen som gang-/sykkelvegane er bygd på. Det blir ein relativt stor innsats i 1994-97 med bygging av nye gang- og sykkelvegar.

Aksjon skoleveg

Aksjonen starta i 1979 og vil halde fram i 1994-97. I NVVP 1994-97 er det rekna med 180 mill. kr til dette tiltaket.

Miljøtiltak

Det vil skje ei relativt sterk satsing på dette området. Her i fylket er det få personar som er plaga av luftforureining frå vegtrafikken, og derfor vil innsatsen i stor grad bli retta mot støytiltak. Miljøkontroll vil kome sterke inn i kjøretøykontrollen.

Trafikksikringstiltak

Innsatsen på dette området vil bli ganske stor i 1994-97. Løyvinga er på heile 54 mill. kr.

Mindre utbetringer

Det var tanken at ein stor del av midlane til mindre utbetringer i forslaget vårt skal brukast til forsterking av viktige riksvegruter. Eit mindre beløp var tenkt sett av til rasikringstiltak.

Bindingar for NVVP 1998-2001

Konsekvensen av dei investeringane som er foreslått, er at det i vegplanperioden 1998-2001 blir slike bindingar:

Rv 1/Rv 9	Spjelkavika	ca. 260 mill. kr
Rv 653	Eiksundsambandet	ca. 275 mill. kr
Rv 62	Øksendalstunnelen	ca. 35 mill. kr
		ca. 570 mill. kr

Med ca. 200 mill. kr til "andre tiltak" (gang-/sykkelvegar m.v.) blir det små midlar att til investeringar i riksvegnettet elles i fylket om investeringsramme 1998-2001 berre blir 800-900 mill. kr. Behovet for investeringar i dette vegnettet er svært stort.

Vi er derfor ottesame for desse store bindingane for 1998-2001.

Skal det dessutan i perioden 2002-2005 skje ei gjennomføring av dei to prosjekta som samferdselskomitéen ber om blir planlagt, vil ein stor del av ei økonomisk ramme på 800-900 mill. kr også i denne perioden gå med til å finansiere store kostbare prosjekt.

Dette vil vere svært uheldig m.a. for dei mange store og tunge transportane med vogntog til og frå fylket.

Svein Solbjørg

LANGTIDSPLAN FOR FYLKESVEGAR FOR PERIODEN 1994-97

I møte 9. juni 1993 vedtok fylkestinget langtidsplanen for fylkesvegar. Dei årlege budsjetta vil vise i kor stor grad fylkeskommunen og staten med sine tilskott greier å følgje opp denne planen.

Fylkestingsvedtaket, som var samrøystes, inneber følgjande prioritering av investeringsmidlane:

Prioritet	Tiltak	Investering mill. kr	
		Stat	Fylke
1	Ta imot statsmidler til		
	– forsterking av overordna hovudvegar/viktige transportruter.	50	60
	– store fylkesvegprosjekt (rassikring)	7	5
	– Aksjon skoleveg.	6	4
2	Diverse.		
	– Gang/sykkelvegar, miljø-, trafikksikrings- og kollektivtiltak.	6	
	– Handikaptiltak.	1	
	– Handlingsplan for trafikktrygging.	5	
	– Mindre anlegg med 50% kommunedel	4	
	– Kartlegging, grunnoppmåling	1	
	– Kyststamvegutvalet.	0,5	
3	Utbetring av vegar som ikkje tilfredsstiller kravet for å få statstilskott.	12	
		63	98,5

Dermed er det ikkje sett av midlar til refusjonar. Fylket skulda i dag 9 kommunar til saman ca. 29,5 mill. kr (beløpet varierer mellom kr 450 000,- og kr 13 742 232,-). Den eldste forskotteringen er frå 1979.

Det er utarbeidd prioriteringslister for forsterkingstiltak på viktige fylkesvegar, for utbetringar av andre fylkesvegar og for refusjonar.

For trafikksikrings- og miljøtiltak m.v. er det utarbeidd ei førebels prioriteringsliste. Gjennomføringa av forsterkings- og utbetringstiltaka krev ei svært nøktern anleggsdrift. Dette vil bli ei stor utfordring for Vegvesenet.

Funksjonsinndeling/klassifisering av fylkesvegnettet

Føresetnaden for det statlege forsterkingsprogrammet er at den delen av fylkesvegnettet med størst betydning for næringslivet skal prioriterast. Basert på dette har Vegdirektoratet utarbeidd meir detaljerte kriteriar for funksjonsinndelinga.

Ut frå desse kriteria kom vi fram til at om lag 1/3 av fylkesvegnettet vårt på 1825 km pr. 1. januar 1994 kan reknast å ha funksjon som overordna hovudveg/viktig transportrute. I ei tilsvarende klassifisering som vart utført i 1988, kom vi fram til at 336 km av fylkesvegnettet vårt pr. 1. januar 1990 var særstakt viktig for næringslivet.

Statstilskott

Vi reknar med at det i perioden 1994-97, som i 1990-93, blir gitt statleg tilskott til forsterking av viktige transportruter, til store fylkesvegprosjekt og til Aksjon skoleveg (sjå tabellen framfor).

Statstilskottet til forsterking av viktige transportruter blir berre gitt til forsterking og dekkelegging og vil tilsvare 60 % av denne kostnaden. Alle andre utbetringar som breiddeutviding og betring av horisontal- og vertikalkurvaturen, skal betalaast heilt ut av fylkeskommunen.

Data om fylkesvegnettet

VEGNETT	1. JANUAR 1994	1. JANUAR 1997
Sum veglengde (i km)	1824,9	1824,2
Fast dekke (i km)	1076,9	1141,2
Grusveg	748,0	683,0
Aksellast 10/10 og 10/8 t (i %)	12,6	

Dei vegane som har ein overordna funksjon (viktig transportute), har jamnt over ein høgare standard (prosentvis meir fast dekke og høgare tillaten aksellast).

Investeringsbehov

Vi har vurdert at det vil koste om lag 800 mill. kr å utbetre heile fylkesvegnettet til ein minstestandard. Det er då rekna med fast dekke og 10 tonn tillaten aksellast, eventuelt 8 tonn i teleløysinga. Dette inneber at det blir lagt til grunn ei enkel utbetring - nærmest berre skifte av vegdekke.

Skal utbetringa bli meir omfattande - meir i samsvar med standardkrava i vegnormalen - vil kostnaden kunne bli 3-4 gonger høgare enn dei nemnde 800 mill. kr.

Av beløpet på 800 mill. kr utgjer kostnaden med å utbetre dei overordna fylkesvegane ca. 180 mill. kr.

I dette behovstalet har vi ikkje teke med behov for midlar til bygging av gang- og sykkelvegar, andre trafikksikrings- og miljøtiltak og rassikringstiltak.

Drift av fylkesvegnettet

Tilstandsregistreringane, driftsdata frå eige fylke og frå landsomfattande kostnadsoppfølgingar, gir følgjande behovstal:

Kostnad 1991 Årleg behov 1994-97		
Sum	87,7	107,0

Dersom løvvingane til vegvedlikehald blir for låge, kan det bli nødvendig å foreslå å nytte investeringsmidlar til vedlikehald, m.a. til det kostbare og heilt nødvendige bruvedlikehaldet.

Nedanfor blir det gitt ein kort omtale av nokre delpostar i det årlege behovstalet for 1994-97 på 107 mill. kr.

Vedlikehald av faste dekke

Totalt i perioden 1994-97 er det rekna med behov for løvvingar til fornying og lapping av faste dekke på 70 mill. kr (eller 17,5 mill. kr pr. år).

Bruvedlikehald

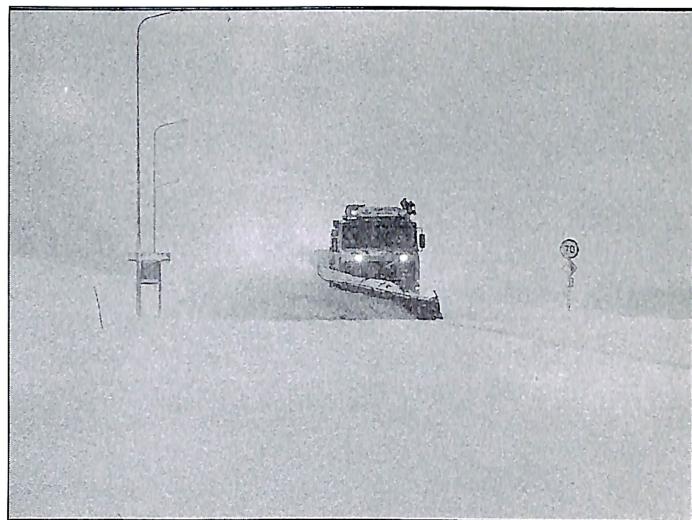
Dei registreringane vi har utført, har avdekt store bruskader. Behovet i perioden 1994-97 for løvvingar til bruvedlikehald har vi no rekna til 34 mill. kr (eller 8,5 mill. kr pr. år). Vi kan ikkje sjå bort frå at behovstalet er endå høgare.

Vintervedlikehald

For å halde dagens standard i ein "normal" vinter er det i 1994-97 eit årleg behov for 16,9 mill. kr.

Vedlikehald av grusvegar

Vi reknar med at for å halde dagens standard trengst det 15,4 mill. kr kvart år i 1994-97 til grusvegvedlikehald.

Saksbehandling

Kommunane kom med ønska sine om fylkesveginvesteringar sist haust. Desse ønska og våre eigne registreringar og vurderingar ligg til grunn for det investeringsforslaget vi har utarbeidd.

Saka har vore drøfta i samferdselsutvalet i fylket fleire gonger og ein gong i fylkesutvalet før fylkestinget gjorde vedtaket sitt 9. juni 1993.

For første gong var drift av fylkesvegar (vegvedlikehald) omhandla i langtidsplanen. I debatten i fylkestinget var det fleire representantar som omtala vegvedlikehald og dei var spesielt ottesame for dei store bruskadene som er registrert

Svein Solbjørg

Vi gratulerer

50 år

Jakob T. Øvstedal, Sjøholt	12. august
Svein Solbjørg, Molde	16. august
Arnfinn Eliassen, Molde	3. september
Svein Bolme, Surna	16. september

60 år

Arne Lauvrak, Molde	6. august
Anders L. Glomstad, Aure	11. august
Sigurd Løfoll, Austefjorden	20. august

SJØBORING

– en spesialitet i Møre og Romsdal

«Laban»

Vi bor i et fylke der det stort sett er kort veg til sjøen, og der fjorden er en naturlig ferdselsveg. Dette har fra gammelt av nødvendiggjort bygging av bruver og kaier, og i de siste 2 årtier undersjøiske tunneler og store undersjøiske fyllinger.

Denne utviklingen har vært en utfordring til oss om å klare å utføre grunnundersøkelser på stadig større vanndyp.

I utgangspunktet startet vi med et håndholdt borutstyr på en liten pontongflåte (6 oljefat), og vanndybden kunne vel være opptil ca. 8-10 meter.

Så fikk vi "Ragnhild", ei gammel fiskeskøyte fra Remøy på Sunnmøre. "Ragnhild" hadde et mannskap på 5 under boring, og utstyret var en tidlig modell av langhullsrigg. Vanndybden kunne være opptil ca. 20 meter.

Midt på 80-årene kom en større versjon av borflåte, den såkalte "Telemarkflåten", som kunne ta nye borerigg, Geotech 604. Med tyngre borutstyr kom også en utvikling av annet utstyr for oppankring og avstiving av borestrengen med foringsrør. Dette førte til at vanndybden kunne økes til bortimot 40 meter.

I 1988 overtok laboratoriet driften av en liten kataramaran fra anleggsavdelinga. Med passelige dimensjoner (og vekt), eget framdriftsmaskineri og en liten dekkskran, viste "Laban" seg snart å være midt i blinken for vårt formål. Framdrift og skrogfassong gjør den mye lettere å håndtere enn en flåte i strøm og sjø, og dekkskranene forenkler i høy grad installering av foringsrør. Når vi legger til et effektivt opplegg for posisjonering og oppankring samt avsti-

ving av foringsrørene, har vi pr. i dag fått oss et meget tilfredsstillende utstyr til dype sjøboringer.

Og dybderekorden er stadig flyttet, nå sist ved et oppdrag i Hordaland, Fastlandsforbindelse Halsnøy, der vi utførte en totalsondering gjennom ca. 15 meter delvis harde, steinrike løsmasser og ned i fjell, under 60 meters vanndybde.

For å illustrere hvor tynne borestrengen og 4" foringsrør er når de går fra vannflaten og ned til sjøbunnen på kt. - 60,0, kan vi forminske dette til 1:30. Da blir foringsrøret et 2 meter langt brus-sugerør og borestrengen tykk som en jernbindertråd. Det er klart at under slike forhold er det absolutt nødvendig å kunne behandle utstyret riktig. En feilmanøver kan lett føre til stangbrudd eller brekk i foringsrør. Denne jobben gjøres på en utmer-

ket måte av våre 2 grunnborere, O. E. Risan og B. Skjølvik, som sammen med formann A. Talset har deltatt aktivt i utvikling av metoder og utstyr.

Vi ser i dag muligheten av å øke vanndybden til ca. 80 meter, med større foringsrør og forbedret opplagrings- og avstivingsopplegg. Det er vel verd å satse på en videreutvikling: vårt kostnadsnivå er mye lavere enn (en brøkdel av) kostnadsnivået til Nordsjøutstyr som hittil har vært eneste mulighet ved så store vanndyp.

Siden 1990 har vi hatt boreoppdrag i flere fylker, og løst disse på en tilfredsstillende måte. Med tidens tendens til spesialisering og samarbeid mellom fylkene ser vi fram til at vår sjøboringskompetanse blir utnyttet i etaten.

Bjørn Wivestad

Måling avstand mellom kjøretøyer

Biltilsynssjefene i Nord- og Sør-Trøndelag og Møre og Romsdal har gått inn for at vi i alle fylkene skal avvikle felleskontroller med bl.a. måling av avstand til forankjørende. I denne forbindelse har vi fått i oppdrag å se nærmere på hva som skal til for at vi også her i fylket kan drive denne form for trafikantveiledning.

Temaet på felleskontrollen var avstand til forankjørende.

Biltilsynet i Nord-Trøndelag har utviklet et apparat som kan kobles til de registreringsapparat som Vegvesenet har i forbindelse med kabelsløyfer i vegbanen.

I ettertid er det kommet fram at dette "ekstra" apparatet som er utviklet for biltilsynet i Nord-Trøndelag kan erstattes med en PC.

I vårt fylke er det 4 stk. datarec på vegkontoret. Disse brukes i den generelle dataregistringen.

Dette apparatet kan

også brukes til å registrere kjøretøyvekter, men da tilkoblet en spesiell type kabler i vegbanen.

Den 11. september i fjor prøvde vi utstyret i praksis for første gang på riksveg 9 i Skorgedalen på Vestnes. Vi fikk med oss Hermund Vebeinstad på vegkontoret med en datarec 410 + en bærbar PC. Med nødvendig program koblet vi oss inn på kabelsløyfene som ligger permanent i vegbanen. Utstyret virket som forutsatt og vi fikk nøyaktige målinger på av-

standen mellom kjøretøyene. Måling av avstand mellom kjøretøyene er for øvrig bare en liten del av det som datarecen kan brukes til.

Den 17. september kjørte vi en aksjon i Ålesund med temaet "Avstand til forankjørende".

Hva så med den videre oppfølgingen av denne form for trafikantveiling?

Det som må til av utstyr for at vi kan foreta denne målingen er:

– 1 stk. datarec 410.

– 1 stk. PC (bærbar PC når vi ikke har tilknytning til 220 V)
– 4 stk. radiokommunikasjonsutstyr VHS

Det er videre ønskelig at vi får dataene fortløpende ut på en skriver slik at vi kan lese av avstanden og gi korrekte meldinger til en eventuell stoppost. Dette og eventuelt andre "justeringer" som må gjøres for at utstyret er best mulig egnet til avstandsmålinger, bør kunne gjøres på en enkel måte.

Bjørn Welle

BILTILSYNET

SIKKERHETSKONTROLL

Biltilsynet i Trøndelagsfylkene og Møre og Romsdal gjennomførte i mai en stor fellesaksjon hvor temaene var: Informasjon/kontroll av bruk med sikringsutstyr, spesielt barnesikringsutstyr og informasjon om riktig avstand til forankjørende. De fleste biltilsynsstasjonene var med i denne aksjonen.

Det ble holdt kurs for barna. Bjørn Welle, Biltilsynet Ålesund leverer ut kursmateriellet.

Biltilsynet ser det som veldig viktig å informere om riktig kjøreadferd og informere om nye regler og bestemmelser som kommer. Dette er svært viktig nå når vi ikke lenger har prøve ved fornyelse av førerkortet.

I forbindelse med informasjon om bruk av sikringsutstyr har vi oppsøkt trafikken til og fra barnehagene, og vi har også holdt "kurs" for barna slik at de selv vet hvordan de skal bruke sikringsutstyr og kanskje også påvirke sine foreldre.

I tillegg til info/kontroll av barnesikringsutstyr var vi også "på veggen", her hadde vi en observasjonspost som ga beskjed om å stoppe de

bilene hvor fører eller passasjerer ikke brukte bilbelte.

Hvordan er så brukerprosenten for sikringsutstyr i vårt fylke:

I tettbebygd strøk bruker 85 prosent av passasjerer og bilførere bilbelte.

Utenfor tettbebygd strøk bruker 90 prosent bilbelte.

Sikring av barn i biler er også god, 88 prosent av alle barn (under 15 år) er sikret i godkjent barnesikring.

Det andre temaet var "Avstand til forankjørende".

Til å måle avstanden mellom kjøretøyene bruker vi Vegvesenets

"trafikkstellingspunkter". Med god hjelp fra vegkontoret bruker vi også det samme utstyret som brukes ved tellinger o.l.

Med dette utstyret kan vi via en PC se på de enkelte bilers avstand til forankjørende.

I denne aksjonsuken hadde vi en kontrollpost på riksveg 9 ved Skodje og en kontrollpost på riksveg 1 ved Tøndergård i Molde.

I Molde foretok vi en registrering av "bilføreradferden" og gjennom lokal TV og avisar prøvde vi å informere om riktig avstand til forankjørende.

1001 - 1002 - 1003

På Skodje hadde vi i tillegg en stoppost hvor vi informerte direkte til bil-

førerne som ikke hadde korrekt avstand til forankjørende.

Vi har også fått laget en egen brosjyre som vi deler ut til publikum, "Kan du telle unngår du smellet".

Hvordan er så bilførerdyktigheten når det gjelder å holde riktig avstand til forankjørende?

Prosentvis som holdt mellom

0 og 1 sek. avstand = 4,6

1 og 2 sek. avstand = 28,2

2 og 3 sek. avstand = 29,5

over 3 sek. avstand = 37,6

Festdag for en vakker veg

– Det jeg ser her i dag er bare utrolig. Veg- og bruforbindelsen over Valsøya er blitt langt finere enn noen av oss på forhånd hadde forestilt oss. Vi har ventet i 20 år på at denne vegen skulle komme. På vegne av alle i Halsa er det bare å slå fast at fredag 2. juli for alltid vil bli stående som den store «vegdagen».

Det var Stortingsrepresentant Kjell Borgen (midten) som foretok den høytidelige åpninga. Det gjorde han med gammelt bødtkerredskap fra kommunen. Her flankeres Kjell Borgen av ordfører Harald Nymoen (t.v.) og vegdirektør Olav Søfteland.

Det var Liv Glomstad, leder i Rodal og Engdal lokalutvalg, som på denne måten og på vegne av innbyggerne i kretsen og kommunen uttrykte sin glede og betydning for at vegen nå ligger ferdig.

Det er snart 50 år siden tanken om veg- og bruforbindelse over Valsøya ble kastet fram. Det skjedde i samband med at de første plane ne om en stamveg fra Molde til Trondheim ble lansert. Vegtanken ble tatt opp på nytt under kommunesammenslåinga og reguleringa av kommunegrensene på 60-tallet.

Og fredag 2. juli ble den festdagen alle håpet den skulle bli. Vegåpninga ble gjennomført i god vegvesentradsjon. Rundt 1000 festglade mennesker, sangkor og musikkorps, veteranbil-kortesje, besøk av geitbåt i sundet under bruha og smørblide værguder var med på å

lage en ordentlig god og minnerik ramme omkring åpningsseremonien.

– Jeg er like glad og stolt som dere. Jeg er overbevist om at denne nye vegen, som kører inn avstanden til Trondheim med 14 km, kommer til å bety svært mye for området. Veganleggget kommer til å bli en livsnerv i lokalsamfunnet her i Halsa kommune. Bak fullføringen av prosjektet ligger stor innsats og stort pågangsmot fra lokalbefolkningen. Vegen er et eksempel på at veg- og bruforbindelser kan bygges vakkert og i pakt med de naturskjonne omgivelsene.

Dette er en fin kommune, og neste gang jeg kommer tilbake har jeg med meg kona og campingvogna, sa Kjell Borgen før han klippet snora med gammelt bødtkerredskap fra Halsa kommune.

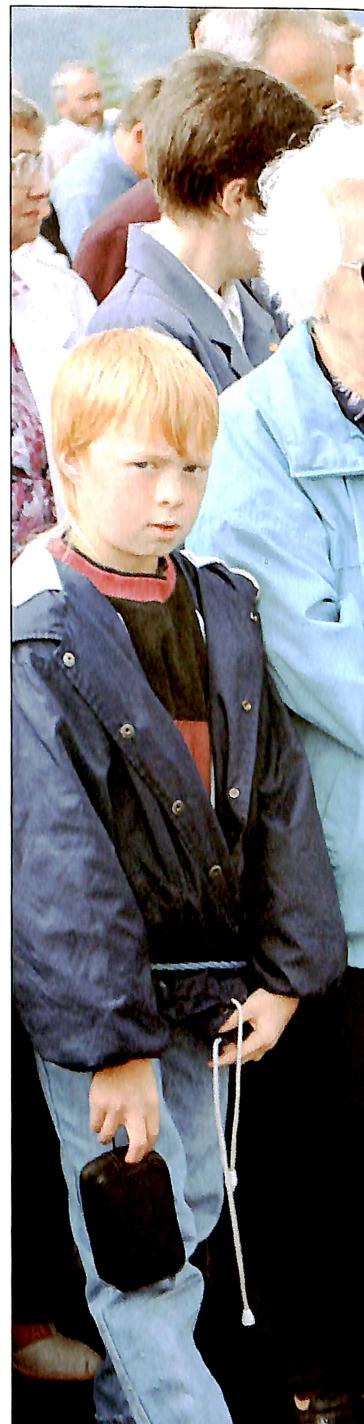
Vegdirektør Olav Søfteland uttrykte sin store tilfreds-

het både med prosjektet og den store oppslutninga fra lokalbefolkninga. Han sa:

– Den oppslutninga kommunens innbyggere viser ved åpninga av den nye vegtraseen beviser at Stortinget gjorde riktig da de sa ja til planene om innkorting av riksveg 71. Jeg setter ekstra pris på å være her, ikke minst fordi jeg også fikk gleden av å oppleve Krifast. Veg- og bruforbindelsen over Valsøya er i tillegg et eksempel på hvordan en veg- og bruforbindelse kan bygges vakkert. Her opplever vi både at veg og bruer glir inn i naturen på en fin måte. Dette er et godt eksempel på ypperlig arbeid fra tegnebrett til spadetak.

Ordfører Harald Nymoen i Halsa kommune rettet i sin tale en stor takk til Statens vegvesen for et praktfullt anlegg.

– Dere fortjener honnør for ikke bare å bygge veg, men også for å ha laget et tiltalende veganlegg for oss trafikanter. Dere har gitt oss et flott anlegg som glir godt inn i landskapet og naturen vi er så stolte av her i Valsøyfjord. For alle vi som bor og lever i distrikts-Norge betyr samferdsel, gode veger og faste samband svært mye. Jeg er sikker på at vegutlosningen har sikret bosettingen på Valsøya. Fullføringen av anlegget er med på å legge til rette for ny optimisme og satsing i Halsa kommune, sa Harald Nymoen.

Det er snart 50 år siden tanken Valsøya ble kastet fram. Åpning og ung!

"EN SEIG KAMP"

– Det har vært en seig kamp for å få gjennomført det sambandet som nå åpnes og som har vært regnet som en klar forutsetning for den regulering av kommunegrensene som medførte at Innlandet krets ble overført fra Aure til Halsa. Lokale krefter - kommunen - fylkeskommunen og ikke minst

VALSØYFJORDPROSJEKTET

Uten uhell og til rett tid

Valsøyfjordprosjektet i Halsa kommune på Nordmøre er ein 4 km lang, ny parsell som kryssar Valsøyfjorden frå Hestnes over Kjøløya og Valsøya til Stokke. Opninga av vegsambandet vil føre til at riksveg 71 blir 14 km kortare og at 18 km veg rundt Valsøyfjorden kan leggjast ned som riksveg.

Anlegget erstattar ein smal, uoversiktlegriksvegstrekning med skarpe svingar, rasfarlege parti og tunnelar med for låg høgde. Gjennomgangstrafikken blir ført utanom tettstadene og bygdene rundt Valsøyfjorden. Den nye vegen gir kortare avstand mellom utkantane og sentrumsområda i Halsa kommune. Opninga av anlegget kan føre til at ein større del av gjennomgangstrafikken mellom Møre og Romsdal og Trøndelagsfylka kan bli overført til denne vegruta.

Første byggjetrinn, fastlandssamband til Valsøya, vart opna hausten 1986. Arbeidet på andre byggjetrinn starta 1. juli 1991 med utdyping av seglløpet under Valsøybrua. Det første spadetaket på vegen vart teke på Leirviklandet 1. oktober 1991. Valsøybrua blei påbyrja 3. januar 1992.

Valsøybrua er ei spennarmert betongbru, bygd etter fritt frambygg-metoden. Brua er 380 meter lang. Seglingshøgda er 24 m, og seglingsbreidda er 60 meter. Seglløpet er 6 meter djupt på lågvatn. Brua har ei total

Valsøyfjordprosjektet er ein 4 km lang parsell som kryssar Valsøyfjorden frå Hestnes over kjøløya til Stokke.

breidde på 9,4 meter, med 6 meter køyrebane og 2 meter gangbane. Valsøybrua og utdypinga av seglløpet kostar i underkant av 40 millionar kroner. Strekninga frå Hestnes til Valsøya er ombygd til to køyrefelt og lavbruene, Hestnesbrua og Hestholmbrua, har i tillegg til to køyrefelt fått fortau på ei side. Heile Valsøyfjordprosjektet er bygd som avkjørsleregulert hovudveg med total vegbreidde på 7,5 meter. Vegen er dimensjonert for 10 tonns heilårsbere-

evne. Dimensjonerande fart er 75 km/t.

Valsøyfjordprosjektet er finansiert med løyvingar på 61,7 millionar kroner frå staten og 4,2 millionar kroner frå fylket.

Statens vegvesen Møre og Romsdal har i tillegg til å vore byggherre, stått for detaljplanlegging, byggleiing, byggearbeid og vil seinare stå for drift og vedlikehald.

såpass tid å få godkjent planen at arbeidet først kom i gang i juli 1991, altså for nøyaktig 2 år siden. Framdriften av anlegget har gått i samsvar med oppsatt driftsplan og er ferdig til fastsatt tid uten alvorlige arbeidsuhell.

Det at arbeidet er utført godt innenfor fastlagt tids- og kostnadsramme forteller at arbeidet er gjennomført av fagfolk med solid arbeidsinnsats, og god utnyttelse

av arbeidstid og driftsmuligheter. Nå, ved anleggets avslutning og offisielle åpning må jeg på vegne av Statens vegvesen Møre og Romsdal få lov til å uttrykke glede over en vellykket gjennomføring.

Samtidig vil jeg gratulere og takke alle som på ulike måter har medvirket og gjort sin innsats. Det gjelder padrivere fra lokalsamfunnet, og politisk og administrativt arbeid

på kommunalt, fylkeskommunalt og statlig plan.

Og sist, men ikke minst, en hjertelig takk til alle som reit praktisk har stått for ledelse og gjennomføring av anleggsarbeidet. Det gjelder såvel de ulike entreprenører som Vegvesenets eige folk.

Vegsjef E. Vollset

om veg- og bruforbindelse over
fjæren ble en festdag for gammel

fylkesmannen har aktivt stått på for å få gjennomført prosjektet.

Men denne første etappen har aldri vært betraktet som noe mer enn en god start.

Arbeidet og innsatsen for full utbygging fortsatte og i 1990 kom gjennombruddet med den første bevilgningen.

Men bl.a. på grunn av at det var ulike syn på linjevalget tok det

NY "LØFT" TIL KRISTIANSUND

Ved Biltsynet Kristiansund er det montert hydraulisk løft i bunnen av kontrollgrava. Dette gjør at ansatte med ulik høyde kan arbeide i riktig stilling under kontroll av kjøretøy. I tillegg kommer en lettere til ved kontroll av lastebiler, spesielt ved understellskontroll.

Utstyret er prosjektert og montert av Nordmøre

Trafikkselskap, avd. Aure, etter idé fra de ansatte i kontrollhallen.

Statens Bygg- og eiendomsdirektorat har i bytte med de ansatte som malte og pusset opp stasjonsbygningen utvendig, betalt løften.

Den har alt vist sin nytte og har vært til stor avlastning for de ansatte.

Jan Kristian Aspen demonstrerer fordelen med hydrauliske løft.

SPECIALTILBUD TIL ANSATTE!

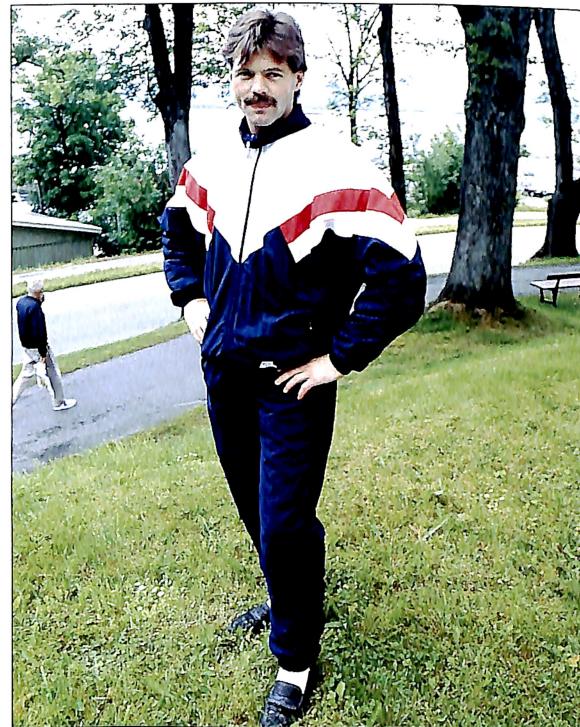
Du som er ansatt i Statens vegvesen Møre og Romsdal har nå muligheten til å få treningsdrakt/overtrekksskjorte til sport og fritid i original ICI Tactell-stoff. Dressen, som er helforet, er praktisk og behagelig, og har meget god passform. Den er lett og slitesterk, gir utmerket beskyttelse mot regn og vind samtidig som stoffet puster og forblir tørt.

Jakken er blå, gul og rød og har praktiske sidelommer med glidelås. Foret i armene er glatt. Vårt etatsmerke vil bli trykt til venstre på jakken. Buksen er blå, har glidelås og strikk nederst på foten. Lommene har glidelås.

Dress med etatsmerke koster kr. 300. Det er kun en dress pr.

ansatt. Dress uten etatsmerke koster kr. 525. Her er antallet ubegrenset. Du kan få kjøpe så mange du vil.

Ønsker du å benytte deg av dette enestående tilbuddet må du melde fra innen 1. september. Beløpet trekkes i lønna.

Rolf Arne Hamre i Statens vegvesen Møre og Romsdal sin nye treningsdress. Vi gjør oppmerksom på at den hvite fargen vil bli skiftet ut med gul farge.

BESTILLINGSSEDEL

returnerer du til:
Statens vegvesen Møre og Romsdal
Bedriftsidrettslaget
Fylkeshuset, 6400 Molde

Sett et kryss og dressen blir din.

Med logo kr 300,- Str.:

Uten logo kr 525,- Str.:

Navn:

Adresse:

Poststed:

MÅLSKJEMA OVERTREKKSSKJORTE CM

Jakke	S	M	L	XL	XXL
Brystmål	61	64	67	70	73
Lengde rygg	65	67	70	73	75

Bukse

Lengde	100	104	108	112	116
Innvendig benlengde	73	76	79	82	86

Forskning og utvikling i bruvedlikeholdet

På landsbasis arbeides det nå aktivt med å komme fram til alternative reparasjonsmetoder for armeringsskader i betong. Det innhentes opplysninger fra utlandet og i regi av Vegdirektoratet satses det på Forskning og Utvikling (FOU). Her er Møre og Romsdal sterkt medvirkende.

Undersøkelser utført i 1992 og tidligere på flere større kystbru er i vårt fylke, avdekket omfattende skader pga. rust på armeringen som følge av inntrengning av salt fra sjøvann. Stokksundbrua, Nerlandsøybrua, Herøybrua og Rundebrua i Herøy kommune, kaiene Sjögata og Skansegata i Ålesund, Ullasundsbrua i Haram og

og holdbarhet på reparasjonene.

Det er derfor ønskelig å bli kjent med brukbarheten til, for oss såkalte utradisjonelle metoder, og om disse kan nytes til reparasjon av våre bruer.

I denne sammenheng er det derfor i vårt fylke tatt initiativ til å få satt igang flere FOU-prosjekt som oppstar-

Bruvedlikeholdslaget reparerer rekksverk på Kjønnøybrua.

ikke si annet enn at vi i den sammenheng er blitt noe skuffet. Det snakkes fint om at slike initiativ skal belønnes, men når det kommer til

under andre klimatiske forhold enn våre. Hensikten er å omgjøre armeringen til edelt materiale på bekostning av anoder. For at anodene skal ha lengst mulig levetid utformes disse av metall som vanskelig lar seg bryte ned. Prosessen settes igang ved at katode og anode påtrykkes elektrisk strøm. I sjøvann vil en ved å nytte anoder (offeranoder) som lett lar seg bryte ned, få slike prosesser til å komme igang av seg selv, da sjøvann er en god strømleder.

Kjønnøybrua. Tradisjonell reparasjonsmetode.

Torsetsundbrua i Aure kommune er blandt disse.

For reparasjon kjenner vi til en såkalt tradisjonell metode. Saltinfisert betong meisles bort, armeringen rengjøres, eventuelt erstattes dersom den er for mye ødelagt og ny betong sprøytes deretter på. Metoden er kostbar og er forbundet med en del usikkerheter, ikke minst levetid

tes i år. Prosjektene går under navnet "utradisjonelle metoder" og er nettopp blitt tilknyttet både private og offentlige forskningsmiljø, herunder SINTEF og Vegdirektoratet. Dette ikke minst for at resultatene skal kunne tilflytte andre fylker og prosjekt for øvrig, og at det i den sammenheng skulle tilføres midler utover vårt ordinære budsjett som fra før er sprengt. Vi kan

stykket, så finnes det ikke midler.

Forsknings- og utviklingsprosjektene utføres eller vil bli utført på Rundebrua, Nerlandsøybrua, Stokksundbrua og kaiene i Ålesund. Hovedsakelig ønsker en å teste forskjellige metoder for katodisk beskyttelse. Flere av disse har over en viss tid vært utprøvd i utlandet, men ofte

På Stokksundbrua vil vi i tillegg prøve å isolere soylene med et tett og elastisk belegg som vil stenge oksygenet ute. Da oksygen er nødvendig for at jern kan ruste, håper en med dette å kunne stoppe utvikling av rustskadene.

Vi har stor tro på at de forskjellige FOU-prosjektene vil lede fram til reparasjonsmetoder som er enda bedre enn de vi rår over i dag. Totale kostnader for prosjektene er beregnet til ca. 1.5 mill. kroner.

Tore Witsø

Eiksundsambandet:

PRISLAPP 450 MILL.

I Stortingsmelding nr. 34, Norsk veg- og vegtrafikkplan 1994-97, er det foreslått å starte utbygging av nytt hovedvegsystem i Spjelkavik i planperioden.

«I tillegg foreslås det å starte opp bompengeprosjektet Eiksundssambandet, dersom plansituasjon og finansieringsanalyse tilsier dette. Disse to prosjektene binder opp vel 500 mill. kr av rammen i vegplanperioden 1998-2001.»

I perioden 1994-97 er investeringsrammen 900 mill. kr og av dette er 87 mill. kr bunde opp gjennom avtalar om refusjonar.

Dersom fylkesramma blir på same nivå i 1998-2001 som i 1994-97 - vil godt over halvparten av løvingane vere bunde opp i desse to prosjekta.

PRIS: 450 MILL. KR

Totale anleggskostnader for den ca. 9 km lange og 300 m dype undersjøiske tunnelen med tilføringsvegar er rekna til ca. 450 mill. kr (500 mill. kr inkl. kalkulatoriske renter). Bompengar kan finansiere 125-150 mill. kr av byggjekostnaden, ca. 1/3.

I Stortingsmeldinga er det foreslått å setje av 50 mill. kr (statsmidlar) til oppstart av prosjektet i 1994-97. I tillegg er det rekna med ca. 100 mill. kr i bompengar.

Finansieringa i byggetida skal vere i same forhold som sluttfinansieringa. Det vil seie at dersom staten løyver 50 mill. kr i 1997, så må bompengeselskapet skaffe 17-20 mill. kr. Men alt i 1994 kan prosjekteringsutgiftene kome opp i millionbeløp, og det er ønskjeleg at eventuelle forskotsbompengar blir øyremerk til dette.

HOVUDPLAN

Ein oppdatert hovudplan var utlagt til offentleg etter-syn frå desember 1992 til februar 1993. Det kom inn nærrare 40 merknader, derimellom gode forslag til nye alternativ. På ei befaring 30. april 1993 der ordførarar, miljøvernrådgjevarar, tekniske sjefar, fylkesmannen, nærings- og miljøav-

delinga, jordbruksaten, A/S Eiksundbrua, vegkontoret og Vegdirektoratet deltok, vart desse alternativa presenterte både på kart og i terregn.

Konklusjonen var at det må gjennomførast

- akustisk loddning i Eiksundet og i ytre del av Ørstafjorden for å påvise djupne til fjell.
- trafikkundersøking (intervju) med ei finare oppdeling av reisemål for å finne ut kvar dei fleste reisande kjem frå og skal til.
- fotografering og oppteikning av nye digitale kart. Eksisterande kart er 15-20 år gamle.

I ein hovudplan skal også ferjealternativ vere med. Eksisterande samband Eiksund-Rjånes kan vanskeleg kortast ned, men det burde vore mogleg å få til 1/2-times-avgangar i heile opningstida med ei litt raskare ferje.

Frå befaringa i april. Vi kjenner igjen plansjef Ulf Myhre (t.h.) og overingeniør Anders Moen (nr. 5 frå høgre) frå vegkanten.

Kortaste ferjestrekninga kan bli mellom Yksnøy og Berknes (ca. 2 km), med overfartstid 7-8 minutt. Dette alternativet vil koste 70-80 mill. kr, men kan gje Eika og Yksnøy fast samband til Ulstein.

NØYE PLAN-LEGGING

Eit så stort prosjekt som Eiksundsambandet må planleggjast nøye. Det er god økonomi i å leggje arbeid på å finne den beste korridoren ut frå tekniske, økonomiske og trafikale forhold. Ikkje minst er det viktig å undersøke tenleg bruk av tunnelmassene (ca. 800 000 m³). Høyringsrunden avslørte ulike haldninga til val av line. Kanskje var også den oppdaterte hovudplanen for bunden opp kring det gamle bratte tunnelalternativet.

For at den formelle hand-saminga skal bli helt korrekt er det i samråd med Vegdirektoratet lagt opp til ei ny høyringsrunde med nye alternativ i haust.

Det vil framleis vere god tid til detaljplanlegging.

Anders S. Moen

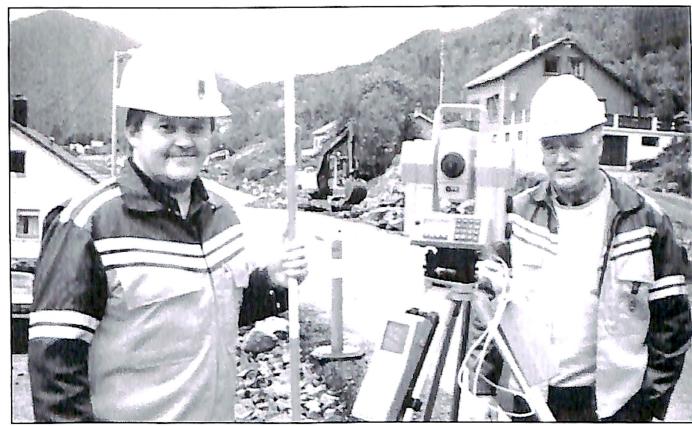
Siste nytt på stikningsfronten

Vegvesenet i front nok en gang! Bjørn Hoven, Statens vegvesen Sør-Trøndelag, har utviklet programvare (ANFELT) for en liten felt-PC som kan koples direkte til en totalstasjon, og styre denne. Dette opner for mange muligheter, og her er noen som vi med stor fordel kan dra nytte av.

For alle anleggsprosjekt som blir planlagt i dag, brukes VIPS (Vegvesenets Interaktive Planleggings-system). Her blir også alle stikningsdata produsert. Vanlig prosedyre er at planleggeren må skrive ut lister med stikningsdata til de som skal utføre stikningsarbeidet. Dette kan bli store mengder papir dersom en har mange linjer og ofte justeringer. Nå kan planlegger levere fra seg en diskett med alle data, og dersom justering-

er/endringer en ny diskett. Disse dataene overføres til en felt-PC, og de som skal utføre stikningsarbeidet har alle muligheter. For eksempel kan en sette ut et fritt valgt punkt i linja og høydebestemme dette. Også for å finne frem til skjæringstopper/fyllingsfoter, og til å sette ut sjabloner (angi helning) er metoden effektiv.

Med den samme felt-PC'en koblet til en totalstasjon (med servomotorer) som

Oppsynsmann Dagfinn Rotevatn og oppsynsmann Jens Monsholm bruker en slik felt-PC på anlegget Lianeset-Skorge bru på riksveg 1.

reflekterer direkte fra fjell (krever ikke prisme), kan måling av tunnelprofil foregå "helautomatisk" og systematisk etter et på forhånd bestemt mønster.

Vi har i fylket en slik felt-PC. Denne er stasjonert på anlegget Lianeset-Skorge bru på riksveg 1, og brukes av oppsynsmennene Dagfinn Rotevatn, Jens Mons holm og Arnold Hustad. Etter at de nå har brukt dette utstyret en stund, er konklusjonen klar: "Selv

om vi ennå ikke har fått utnyttet alle muligheter, hersker det ingen tvil om at dette er noe å satse på."

Pris for felt-PC:
kr 20 000-kr 25 000
Pris for program: Gratis
(Vegvesenets eiendom).

Per Bjørn Gjelsten

DØMT FOR ULOVLIG "KUFANGER PÅ BIL"

Ved Ålesund byrett ble en mann fra Sunnmøre idømt bot på kr 2000,- og saksomkostninger på kr 400,- fordi bilen hans hadde påmontert "kufanger".

Saken som til sist havnet i byretten startet allerede i februar 1992, da det under bilkontroll ble gitt pålegg om å demontere "kufangen". Pålegget ble etterkommet og bilen godkjent i mars 1992. I juni 1993 ble bilen igjen påtruffet med "kufanger", og da det fortsatt var samme eier, ble saken anmeldt til Sunnmøre politikammer. Politiet utferdiget forelegg på kr 2000,- som mannen nekta å vedta og dermed havnet saken i retten.

Bruk av "kufanger" er forbudt i Norge, med unntak for biler som typegodkjennes med slikt utstyr montert. Så langt vi kjenner til er det idag bare et bilmerke som har slikt utstyr typegodkjent, og det er en liten rørboyle midt på fron ten. Årsaken til forbudet er at slikt utstyr kan medføre fare for ekstra skader på myke trafikanter ved sammenstøt.

Det synes som montering av "kufangere" oppfattes som ekstra tøft for eiere av enkelte bilmerker, og at omfanget av slikt utstyr på nytt har økt. Vi håper at publiseringen av rettens avgjørelse i media vil bidra til å endre dette.

I et tidligere nummer av "Veg og Virke" framgikk det at "kufangere" ville bli tillatt når en eventuell EØS-avtale trer i kraft. Den gang det ble skrevet var vi nok litt dårlig informert om EF's direktiver. Vi vet nå at

i EF tillates bare kufangere som typegodkjennes som en integrert del av kjøretøyet. Det blir dermed ingen endringer i forhold til dagens nasjonale bestemmelser.

Palmar Hurlen

Kufanger er forbudt i Norge med unntak for biler som typegodkjennes med slikt utstyr.

30 ÅR PÅ ANLEGG

Ragnar Samuelsen fra Åndalsnes har 30 år bak seg på anlegg.

Røyk, støv og "kølsvarte" natta - det er anleggsarbeidernes hverdag. Fordel med å være på anleggsrigg: Samme været uansett meldinger. Ulempen: Hardt arbeid, tøft miljø og et aldri så lite jag/stress for å holde timeplanen.

ARBEIDSLIV PÅ RIGG

Ragnar Samuelsen fra Åndalsnes har 30 år bak seg på anlegg. Og å være anleggsarbeider betyr mye reising hit og dit.

Men de siste åra har det vært mye lokal jobbing. Tre tunneler, Nebbatunnelen, Innfjordtunnelen og til sist Måndalstunnelen, er årsaken til en forholdsvis kort veg til og fra arbeid.

Men nå er det slutt på den korte arbeidsvegen. Neste stopp er en tunnel i Røros-

traktene. Men jeg har ikke noe overvettes lyst til å reise så langt hjemmefra med så kort tid igjen før jeg blir pensjonert, sier Ragnar.

PENSJONIST FRA -94

Han legger til at fra februar neste år er han for pensjonist å regne - han blir 62 år og det er oppnådd pensjonsgrense for anleggskarer.

For Ragnar Samuelsen begynte anleggslivet her i Rauma med drivingen av Runehammartunnelen. Leven fra kompressorene i ørene, trettheten fra risingen av handborene i kroppen og en tungvint tunneldriving - det er minnet fra tiden i Runehammartunnelen.

Du verden for en forskjell på dagens tunneldrift sam-

Ett prosjekt til og så slutt på anleggslivet for Ragnar Samuelsen.

Egentlig et hardt liv! Ragnar Samuelsen er en av mange som sørget for hull i fjellet mellom Sæbøstranda og Sauset - Måndalstunnelen. Han har 30 år bak seg i anleggslivet. Lokalt begynte det med Runehammartunnelen - fortsatte med forlengelsen på Skafonna og deretter Nebbatunnelen. I november 1991 flyttet han fra Innfjordtunnelen over til Måndalstunnelen.

menlignet med de første åra mine på tunnelstullen, smiler Ragnar.

EN NY HVERDAG

I dag er det borerigger der alt blir styrt maskinelt. Fremdeles blir man både støvete og skitten - men det knallharde kroppslige arbeidet er redusert til et litt annet nivå. Og selv om et arbeidslag i tunnelen setter sikkerheten i høysitet; kan det fra tid til annen være farefullt.

Drivinga av Måndalstunnelen gikk smertefritt - uten uhell av noe slag. Det kan vi nok takke en godt drilla arbeidsgjeng for og det at sikkerheten alltid går foran. Det er ikke plass til tull og tøv når man har tunnelen som arbeidsplass, mener Ragnar Samuelsen.

FORETREKKER ANLEGGSLIVET

Til tross for reising hit og dit - trass i hardt og støvete arbeid; Ragnar Samuelsen kunne knapt tenkt seg noen annen jobb enn anleggsarbeid. Og når det gjelder type anlegg er det tunneldrifa han liker aller best.

Spesielt anleggsarbeid et stykke unna hjemmet bør

være tunneldrift. Med "Nordsjø-ordning" - to uker på jobb; en uke fri - går det an å ha jobben et stykke hjemmefra. Pendling til og fra anlegget hver eneste uke føler jeg ikke noe for - i alle fall ikke på tampen av et langt anleggsliv, sier han.

Usikkerheten er det verste når et anlegg er ferdig, mener Ragnar. Hvor går ferden neste gang? Dette er spørsmål som ofte kan være ubesvart til man begynner å ta ned anleggsriggen.

Statens vegvesen Møre og Romsdal, har etter hvert fått ord på seg for å ha en godt drillet gjeng med tunneldrivere. Derfor er de nå ønsket i Haldalen ved Røros. En 700 meter lang tunnel skal drives i dette området. De har allerede startet opplastingen av utstyr fra "lageret" i Runehammartunnelen. Og med på lasset er det også meningen at Ragnar Samuelsen skal være. Men han vegrer seg.

Litt for langt hjemmefra i min alder, ier 61-åringen, som vil minnes Måndalstunnelen som en av sine siste arbeidsplasser.

VEGCUP I FOTBALL 1993

Vi stilte også i år opp med herrelag i vegcupen i fotball. I år var det Trøndelagsfylka som saman stod for avviklinga på Ladeanlegget i Trondheim.

Med tanke på semifinalekampen for to år sidan, hadde vi vel ei viss von om å nå langt også i år, men vi kom noko skeivt ut i første kampen i år som i fjer. Sogn og Fjordane fekk inn eit tidleg mål på oss, og det viste seg at vi fekk problem med å få inn mål sjølv. Målstoda i første kampen vart såleis 1-0 til Sogn og Fjordane. Andre kampen vart det måltørke og 0-0 mot Vest-Agder. Først i tredje kampen kunne Rolf Arne Hamre knalle ballen i mål og bli kampvinnar mot Rogaland. Tre poeng på tre kampar vart ikkje nok til å kome til semifinalen, det gjorde Vest-Agder med fire poeng. Lærdomen frå denne turneringa var vel at vi neste år må våge å satse meir framover ("Den som inkje vågar, inkje vinn"). Kampane kan vel bli noko meir sjåarvennlege enn dei var i år også.

Når det gjeld det utanomsportslege så var vel dei fleste nøgde. Vi låg på Hotel Augusten midt i byen, og høgdepunktet, "banketten", vart avvikla på Folkets Hus.

Vinnarane blei Nordland i herreklassa og Vegdirektoratet i dameklassa.

Neste år trur eg det kan vere godt håp om å få med damelag også frå vårt fylke, så start treninga allereie i år jenter!

Halgeir Brudeseth

Laget vårt i festhumør.

Nede frå venstre: Stig Brudeseth, Harry Berg, Halgeir Brudeseth, Paul Arne Koppen.

Oppå frå venstre: Odd Arild Lindseth, Rolf Arne Hamre, André Moltubakk, Jan Nygaard, Kjell Haukeberg, Hans Petter Erstad, Øyvind Myren.

Ikkje til stades: Ole Eikeland, Inge Bergum.

Vår einaste målscorar Rolf Arne Hamre er rimeleg fornøgd.

KRIFASTLØPET 1993

Jan Gunnar Sandblåst, Statens vegvesen Møre og Romsdal, var marsjdeltaker.

20. august er det ett år siden KRIFAST ble offisielt

åpnet. "Bursdagen" feirer vi den 22. august med KRIFAST-løpet.

KRIFAST-løpet er et tilbud for alle. Her kan du ta ut alle kreftene dine, eller du kan gå tur og nyte fine bruker, veganlegg og vakker natur.

Starter du i Arnvika, er det 6 km til målområdet på Straumsnes stadion. På vegen vil du oppleve den 412 meter lange Straumsundbrua. Vi du løpe eller gå lenger, kan du starte på Bergsøya, 13 km fra målområdet. Velger du denne distansen, passerer du mellom annet over den 913 meter lange flytebrua.

Den største utfordringen er halvmaraton. Starten er lagt til Gjemnes. Velger du den vel 21 km lange halvmaratondistansen, løper du over Gjemnessundbrua. Dette er ei hengebru på

1257 meter, med et høyeste punkt på 49 meter over havet.

Er ikke dette en stor nok utfordring? Det siste alternativet for start er Batnfjordsøra, 3 mil marsjmerkeprøve/turmarsj.

Flere opplysninger om løpet får du ved å kontakte

KRIFAST-løpets kontor, 6670 Øydegard, tlf. 073 33451.

Helge Lilleeidet

SKADAR VED SNUBLING OG FALL

Arbeidsmiljøutvalet (AMU) drøfta i møte 11. mai 1993 mellom anna skademeldingar. Det syner seg at mange av uhella skuldast snubling og fall.

Hovudverneombud Levor Legernes og verneleiar Knut Stokkeland fekk i oppdrag å sjå nærmare på verneskoa som vi nyttar. Det er no gjort og ein er kome til at vi skal prøve ein ny vernesko av skoletypen, denne vil gje betre støtte om ankelen og beskytte slik at uønska ting ikkje kjem i skoen. Vegsentralen har skoen på lager.

Fallande gjenstand utgjer og ei stor gruppe skader, og lasting/losting av bilar er arbeid som treng større omtanke.

Vidare er det viktig at vi alle

- syter for god orden på arbeidsplassen og påtalar slurv.
- minner kvarandre om bruk av personleg verneutstyr.
- melder frå om nesten-ulukker.

Knut Stokkeland

Gjengen som bygde Svensby ferjekai.
Oddmund Tangen (t.v.), Kristen Leikarnes, Geir Egil Tangen, Arvid Engkrok, Steinar Brevik og Einar Strand.

- Det var første gang vi har vært så langt nord i landet. Det ble en hard vinter, med været som den største utfordringen. Men vi klarte å bygge Svensby ferjekai i Troms fylke innenfor rammene vi på forhånd hadde satt oss. Resultatet er vi godt fornøyd med.

Det er ferjekairådgiver Leonhard Dahl som sier dette etter at gjengen hans igjen har gjort en utmerket jobb utenfor fylkets grenser.

Det er forresten ikke første gang Troms fylke benytter seg av "ferjehjelp"

BYGDE FERJEKAI I TROMSØ

fra "søringa'n" i Møre og Romsdal. Detaljplanene for ferjeleiet på Karlsøy sto våre folk bak!

- Men denne gangen var det andre utfordringer dere sto overfor?

- Ja, vi gjorde det. Ikke bare var vi langt hjemmefra, men vi gjorde den vanskeligste delen av jobben i løpet av den hardeste årstiden, vinteren. Selv om oppdraget hadde sine utfordringer, var det på mange måter likevel en rutinejobb. Vi stengte kaia i ett og et halv døgn, men ellers gikk trafikken som normalt under hele anleggsperioden, forteller Leonhard Dahl.

Ferjekaia er dimensjonert til å ta opp til 100 biler. Selve ferjebrua er 18 meter lang og 7 meter brei, noe som gjør at 2 biler kan kjøre i bredden. Dette øker kapasiteten.

- Til denne kaia konstruerte vi en ny løftesyylinder. Konstruksjonen er foreløpig den eneste i landet.

Svensby ferjekai ble ferdig som planlagt.

En annen "møring", gode gamle "Gjemnes, trafikker nå sambandet Brevikeidet - Svensby i Troms fylke.

Den kalles ensidig oppheng, og består av en løftesyylinder. På andre ferjekai er bruker vi to løftesylinger. Systemet ser ut til å fungere etter hensikten, og vil nå bli utprøvd for å se om vi skal bygge flere kaier av denne typen, forteller Leonhard Dahl.

Etter et halvt år, med altså værgudene som den største utfordringen, er ferjekaien delt på flere forskjellige oppdrag. To av kaiene er i fullt arbeid med

nye kaier på Dypfest og Tarva i Bjugn kommune i Sør-Trøndelag, en er på Halsa ferjekai, mens de tre siste er fordelt på annet bruarbeid.

Forresten, en ny "møring" har tatt over etter ferjekaien. Det er en gammel kjenning som nå trafikkerer sambandet Brevikeidet-Svensby. Bilferja "Gjemnes" er bygd om, og frakter daglig flere hundre biler over Ullsfjorden.

KJØPELYSTEN VAR GOD!

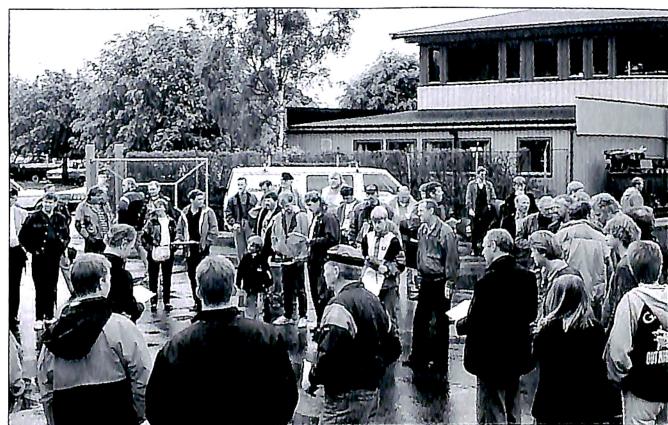
Lørdag 5. juni 1993 avviklet maskinavdelinga auksjon over utrangert materiell. Til tross for regntunge skyer var ca. 200 kjøpelystne møtt opp, så interessen var upåklagelig. Trolig satte vi i år publikumsrekord med eldste deltaker på 96 år.

Solgt ble bl.a. lastbil, pickup, traktor, kompressor, motorsag, diverse borutstyr, høgtrykkvasker, hydraulisk aggregat, diverse kontorutstyr og brakker. Totalt gikk 48

salgsnr. under hammere, og det hele var solgt i løpet av ett par timer.

Auksjonarius var Lorentz Tjelle som etterhvert har svingt hammeren på mange vegvesenauksjoner.

Bedriftsidrettslaget stod for kaffi- og vaffelsalg og mange satte tydeligvis pris på en varm kaffikopp i gråværet. Med en omsetning på kr 980,- var bedriftsidrettslaget godt fornøyd.

Auksjonen innbrakte kr 269 190,-, ett resultat vi kan si oss godt fornøyd med.

Asbjørn Molau

TIL LILLEHAMMER PÅ VELFERDSTUR

- Vi fant raskt tonen, alle 42 som var med på årets velferdstur. Denne gangen gikk ferden nedover Gudbrandsdalen til Lillehammer. Det ble noen fine junidager i Mjøsbyen, med besøk både på Vegmuseet, i de mange OL-anleggene og ikke minst brukte vi mye tid på å sette oss inn i vegutbygginga i forkant av neste vinter-OL.

Det er Irene Bolsø, leder av Velferdsutvalget ved vegkontoret og primus motor for de siste års velferdsturer, som sier dette.

- Når vi denne gangen la turen utenfor fylkesgrensa, var årsaken at vi ønsket oss og hadde anledning til en lengre tur. Ikke minst hadde mange av oss lyst til nettopp å få oppleve litt veghistorie og litt før-olympisk sus, legger hun til.

En lang tur til olympia-byen uten å legge turen innom Vegmuseet, Opp-

42 glade og blide ansikter fotografert på trappa foran Vegmuseet.

land vegkontor og LOOCs informasjonssenter for å få litt veghistorie, litt om etatens og OL-arrangørens mange oppgaver og gjøre mål, hører selvsagt med på en slik tur.

- Besøket på Vegmuseet var minnerikt. Når en på nært hold opplever den utviklinga som har skjedd innenfor vegbygging både teknisk og maskinelt, er det så at en av og til tar seg i og lurer på om "gikk det virkelig an å bygge veger med hakke og spade".

- Det blir for langt å fortelle om alle de mange oppgavene og prosjektene som skal være avsluttet i løpet av høsten og tidlig neste vinter. Det er imponerende alt som er gjort, og alt som skal være ferdig til den olympiske ilden tennes. Vi fikk være med på en befaring på Sentrumsforbindelsen, en veg- og tunnelforbindelse midt i Lillehammer. Det var et interessant besøk for oss vegfolk, minnes Irene.

Besøket i OL-anlegge-

Irene Bolsø og kollega Terje Haug fant raskt tonen.

ne og ikke minst turen opp de 800 trappetrinnene i den store hoppbakken, satte sine spor - ikke minst i lår og legger - har vi senere fått vite.

- Du vet, sier Irene, en velferdstur er mer enn turen i seg selv alene. At vi kan gjøre og oppleve noe sammen utenfor kontortida, at vi har tid til hverandre i hyggelig lag og at vi bor og spiser godt, betyr mye når vi i ettertid skal oppsummere årets velferdstur.

Lyst på en prøvetur? Annhild Hostad og Per Wolstad har fått plass i baksetet, mens Janne og Aud Marie Skinlo tydeligvis er noe usikker på om de skal stige ombord i ekvipasjen. (Foto: Harald Oterhals).

Befaring på Sentrumsforbindelsen i Lillehammer.

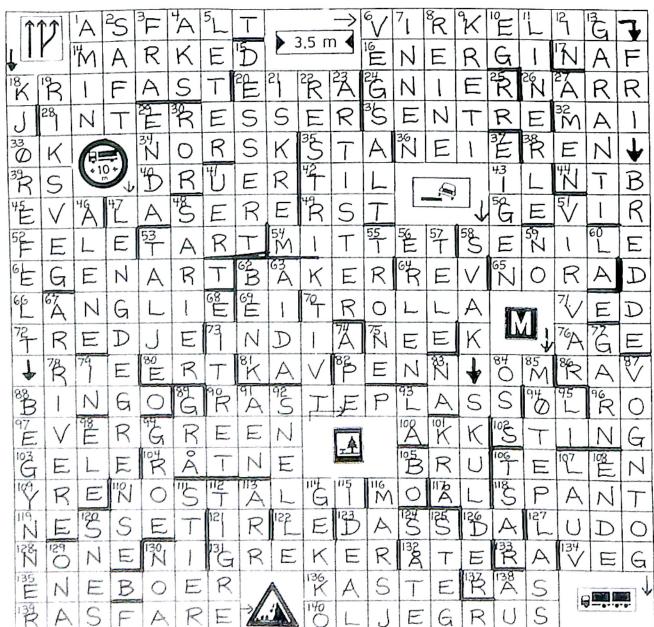
NYTT PLATEVERKSTED

Bygging av nytt plateverksted på vegsentralen i Molde startet 15. juni. Tilbygget vil bli på 625

kvadratmeter, med en total byggekostnad på ca. 4 millioner kroner.

Arbeidet skal være avsluttet og verkstedet innflyttingsklart i desember i år.

VANNRETT		85. Ukjent	LODDRETT	
1. Se ill.		86. Følelsesmessig	1. Fiske	70. Ungdom
17. Stenger		90. Papegøye	2. Tittel	74. Fugl (omv.)
18. Elv i Frankrike		91. Øyeblikkelig	3. Dikter	75. Tynn
19. Bred gate		93. Middagsrett	4. 7095	78. Fire
20. Uro		96. Inderlig	5. Vrimle	79. Antar
21. Tar fri		98. Planteliv	6. Bekymring	81. Verdensdel
23. Guttenavn		100. Fikser	7. Tall	84. Hunnbjørn
24. Blomsterstand		102. Tall	8. Dessert	87. Tyrefekter
25. Virkelig		103. Geni	9. Kommune i M&R	88. Vaske
28. Iherdige		104. Skøyteløper	10. Veg	89. Europeere
29. Ulf Myhre		105. Nedbør	11. Guttenavn	90. Slite
30. Tre		106. Elv i M&R	12. Jordstykke	92. Palme
33. Bånd		107. Se ill.	13. Pikenvavn	93. Se ill.
36. Stormakt		110. Mineral	14. Utsikt	94. Ildsteder
38. Se ill.		111. Jøkelen	15. Fargestoff	95. Fire
43. Naboer		112. Retning	16. Ener	97. Fyr
44. Tørrede druer		113. Innebære	21. Brygge	99. Prydplante
46. Koke		115. Hellig	22. 4370	101. Nordmann (omv.)
48. Insekt		117. Aula	24. Ferjeanløpssted	106. Artikkel
49. Drysse		118. Fullstendig	26. Ustadig	108. Hellig
50. Levne		122. Kraftig	27. Fryse	109. Se ill.
51. Mangle		127. Org.	30. Begjær	113. Traktere
53. Mølle		128. Skredet	31. Pryd	114. Jevn
54. Reiser		130. Kirke	32. Se ill.	115. Grovt stoff
56. Dyr		132. 2843	34. 6400	116. Nedslått
57. Kosthold		134. Anleggsarbeider	35. Land i Europa	119. Verktøy
58. Forsyne		136. Forstavelse	37. Pulsåre	120. Kvarter
60. Real		137. Rike	38. Stang	121. Mot
61. Pikenvavn		138. Tilhengervogn	39. Konkurrere	123. Merkelig
62. Begrep		139. Flyplass	40. Uro	124. Produkt
64. Anløper		140. Drikk	41. Tung hammer	125. Lide
65. Barn		141. Pike	42. Grønnsak	126. Tittel (fork.)
66. Narkotika		142. Binde	45. Fartøy	129. Larm
68. Sport			47. Flyplass	131. Politiker (død)
71. Tverrtau			52. Glo	133. Elv
72. Vokse			53. Beger	135. Bekk
73. Ytterligere			54. I like måte	137. Nedbør
76. Sanger			55. Dekke	139. Fisk
77. Kunstsnekker			59. Ryen	141. Rekke
80. Forfatter			63. Lukte	143. Ordne
82. Like			67. Tre	
83. Elv			69. Guttenavn (omv.)	

LØSNING PÅ «VEGKRYSS NR. 2-93»

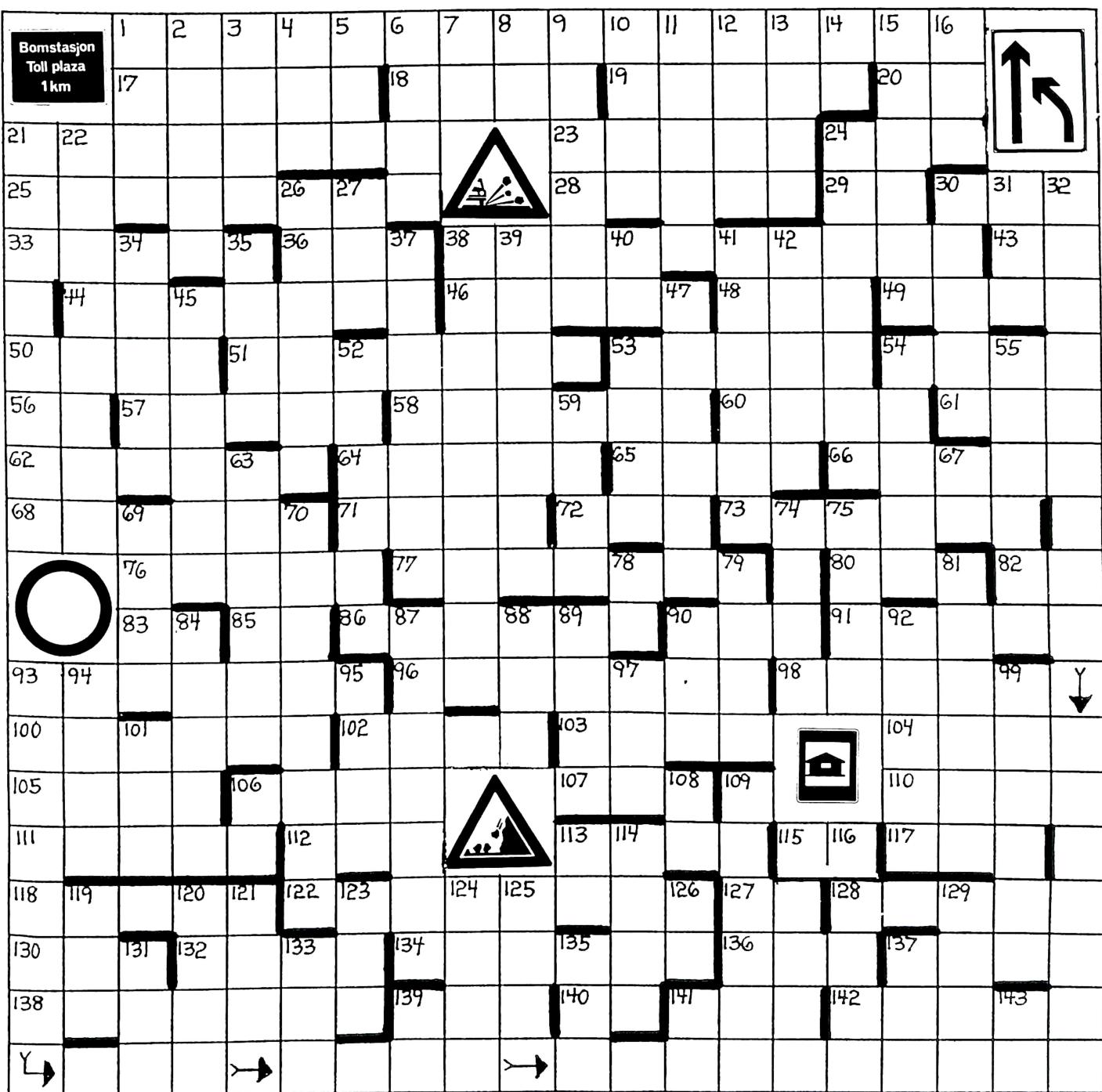
VINNERE BLE:

1. Åse Lien, Innfjorden
 2. Wenche-Karin Skarmyr, Kvamsøy
 3. Yngvar Pedersen, Tønsberg

Vi gratulerer vinnerne.

KRYSSORD

av konsulent Terje Haug

De tre første riktige løsninger premieres med 2 Flaxlodd.

Løsningen legges i konvolutt merket «Vegkryss nr. 3 - 93» og sendes
Vegkontoret
Fylkeshuset
6400 Molde

innen 15. august 1993

Innsender:.....

Adresse:.....

Postnr.: Poststed:.....

Rundt om i fylket

C

Jørgen tilbake på jobb

Jørgen Sigerseth (67) var så snarest tilbake i jobb like før sommerferien. Den tidligere plateformannen ved sveiseverkstedet på maskinavdelinga trøppet opp som ekstrahjelp da nøden var størst. For etterspørseleen etter modellsnekker Odd Halvorsen sine rasstepllassbord ble så stor like før sommeren satte inn, at Odd alene ikke klarte å dekke behovet.

Du vet, dette blir ingen vanе. Det er første gangen jeg er tilbake etter at jeg ble pensjonist for to år siden. Men jeg må jo hjelpe til når det er behov for det. Jeg synes det var artig og en hyggelig avveksling å montere bord, kunne Jørgen fortelle før han tok ferie og satte kursen for Danmark.

Så mange slags besøk

Det er så mange slags besøk og mange forskjellige vegfarende som dukker opp i løpet av sommerferien. Noen besøk setter vi pris på, andre kan vi gjerne være foruten. Vegmester Asbjørn Sæter og hans stab ved vegstasjonen på Åndalsnes ble her om dagen beæret med besøk. De besøkende, har vi lett oss fortelle, tok seg både god tid, de tok seg godt av matfatet og la like godt igjen et aldri så lite visittkort før de igjen tok beina fatt.

Stjålet for 3. gang

Trollskiltet i Trollstigen må være et av landets mest populære skilt. Skiltet på vegen opp til det populære turistmålet, ble ved innledningen av turistsesongen stjålet for tredje gang – og det midt på lyse dagen. Første gangen det forsvant, var like etter at det ble satt opp i juni i fjor. I løpet av vinteren forsvant skilt nr. to.

Nytt skilt kom opp i mai, men det fikk ikke stå i mange dagene før det forsvant på nytt.

Fortvil ikke. Vegmester Asbjørn Sæter på Åndalsnes var snar med å bestille nytt. Og skilt nr. 4 skal være så godt montert at det visst nok nesten skal være umulig å ta det med seg.

Den gamle møteplassen

Det er ikke så mange som møtes her lenger, på den gamle møteplassen like ved riksveg 9 på Hjelvik i Romsdalen. Siste gang det skjedde et trafikalt møte her, var på slutten av 40-åra. Siden har plassen vært en stille plett på jorda. Skiltet her har klart seg godt, tross værgudenes skiftende lune gjennom mer enn 50 år. I dag er plassen kulturbeite. Foto: Ottar Brudeseth

Trollstigen åpnet 28. mai

28. mai ble norges fremste turistveg, Trollstigvegen, ryddet for snø. Åpninga av landets tredje største turistattraksjon, ifølge Nortra, har variert noe de siste årene. I 1991 var vi tidlig ute. Da ble Trollstigen åpnet 8. mai, mens Geirangervegen var kjøreklar etter vinterstegninga allerede 30. april. Det normale de siste årene har vært at åpninga har skjedd i tida mellom 16. og 25 mai.

Statens vegvesen
Møre og Romsdal